

Sygn. akt I C 1520/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 czerwca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach Wydział I Cywilny w składzie następującym:

Przewodniczący SSO Małgorzata Chomiuk

Protokolant st. sekr. sąd. Iwona Bierkat

po rozpoznaniu w dniu 29 maja 2014 r. w Siedlcach sprawy

z powództwa M. G.

przeciwko Miastu M.

o zapłatę

I. zasądza od Miasta M. na rzecz M. G. prowadzącej (...) Przedszkole (...) w M. kwotę 42.323,17 (czterdzieści dwa tysiące trzysta dwadzieścia trzy 17/100) złotych z ustawowymi odsetkami od dnia 01.01.2013 r. do dnia zapłaty;

II. w pozostałej części powództwo oddala;

III. umarza postępowanie w zakresie kwoty 890,28 (osiemset dziewięćdziesiąt 28/100) złotych;

IV. zasądza od Miasta M. na rzecz M. G. prowadzącej (...) Przedszkole (...) w M. kwotę 2.113,65 (dwa tysiące sto trzydzieści 65/100) złotych tytułem zwrotu części kosztów procesu.

I C 1520/13

UZASADNIENIE

M. G. prowadząca (...) Przedszkole (...) w M. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od Miasta M. kwoty 76.850,32 zł tytułem odszkodowania z tytułu należnej na podstawie ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty, a nie wypłaconej w pełnej należytej wysokości dotacji z tytułu prowadzenia niepublicznej placówki oświatowej, z budżetu Miasta M. w roku 2012 wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 stycznia 2013 r. do dnia zapłaty. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego zwrotu poniesionych kosztów procesu.

W uzasadnieniu swego stanowiska powódka wskazała, iż zgodnie z art. 90 ust 2b ustawy o systemie oświaty otrzymywała dotacje na uczniów uczęszczających do Przedszkola (...) wypłacaną z budżetu Miasta M.. Powództwo dotyczy roszczenia o odszkodowanie z tytułu zaniżonej przez Miasto M. dotacji wypłaconej w roku 2012 i jest ograniczone do roszczenia w wysokości 50% dotacji przysługującej w roku 2012 ze względu na wartość przedmiotu sporu i związaną z nim opłatę sądową. Zdaniem powódki sposób kalkulacji dotacji przez pozwanego w roku 2012 był sprzeczny z ustawą. Przepisy art. 90 ust. 2b uoso określają podstawy prawidłowego naliczania dotacji. Podstawą są wszystkie wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Pismem z dnia 12 stycznia 2012 r. pozwany zawiadomił powódkę o wysokości dotacji miesięcznej na kwotę 561,12 zł. Następnie pismem z dnia 8 października 2012 r. pozwany zmienił wysokość dotacji na kwotę 560,35 zł miesięcznie na ucznia, a wreszcie w piśmie z dnia 4 stycznia 2013 r. poinformował, że ostatecznie wysokość dotacji za rok 2012 wynosi 551,06 zł. Ta ostatnia zmiana wynikała według wyjaśnień pozwanego ze zmiany ostatecznej kwoty wydatków bieżących poniesionych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Urząd Miasta zastosował następujące podstawy do obliczenia należnej dotacji. Jako wydatki budżetowe przyjął kwoty rzeczywiście

wydatkowane w roku 2012 przez jednostki budżetowe, to jest przedszkola publiczne prowadzone przez Miasto oraz oddziały przedszkolne w publicznych szkołach podstawowych. Ponadto pozwany przyjął zaniżone kwoty wydatków ponoszonych w przedszkolach jako podstawę do obliczenia dotacji. Powódka wskazała, iż wyliczenia wysokości dotacji dokonane przez pozwanego są błędne. Jako podstawę wydatków przyjęto bowiem wydatki według wykonania, a nie jako wydatki ustalone w budżecie danej gminy, które to działanie jest niezgodne z brzmieniem art. 90 ust. 2b. Do wydatków przyjęto wydatki ponoszone na oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, a nie tylko na przedszkola publiczne prowadzone przez pozwanego, co jest niezgodne z art. 90 ust. 2b. Wydatki przyjęto w niepełnej wysokości zaniżonej w stosunku do budżetu oraz informacji jednostek budżetowych. Na poparcie swoich twierdzeń powódka przedstawiła szczegółową analizę przepisów pranych niezbędnych do wyliczenia w sposób prawidłowy wysokości dotacji z powołaniem się na orzecznictwo właściwych organów administracyjnych oraz sądów administracyjnych. Jednocześnie strona powodowa szczegółowo przedstawiła sposób wyliczenia w sposób zgodny z obowiązującymi przepisami dotacji na ucznia przedszkola niepublicznego, która powinna wynosić 689,28 zł. Przedmiotowym pozwem powódka dochodzi różnicy pomiędzy wysokością wypłaconej dotacji za rok 2012, a wysokością wyliczonej przez siebie dotacji z zastrzeżeniem, że przedmiotowy pozew dotyczy 50% tej różnicy. Jednocześnie powódka wskazała, iż domaga się odsetek liczonych od całości kwoty objętej pozwem od pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu roku 2012, to jest od 1 stycznia 2013 r.

W odpowiedzi na pozew Miasto M. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na jego rzecz zwrotu kosztów postępowania.

W uzasadnieniu swego stanowiska pozwany wskazał, iż roszczenie powódki jest bezzasadne. Przede wszystkim powódka określając swoje roszczenie jako odszkodowawcze nie wykazała żadnej przesłanki odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego z tytułu nie wypłacenia powódce dotacji w żądanej przez nią wysokości, a w szczególności poniesienia przez nią szkody z tego tytułu. Zatem roszczenie odszkodowawcze powódki jest bezzasadne. Ponadto pozwany wskazał, iż prawidłowo dokonał ustalenia podstawy naliczenia dotacji dla powódki za 2012r z tytułu prowadzenia przez nią niepublicznego przedszkola. Spór między stronami dotyczy przyjętej metody ustalenia podstawy naliczenia dotacji dla niepublicznego przedszkola czyli wysokości i rodzaju przyjętych do podstawy wyliczenia dotacji w 2012r w budżecie pozwanego wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach pozwanego w przeliczeniu na jednego ucznia. Pozwany zakwestionował żądanie pozwu zarówno co do zasady jak i wysokości. Zdaniem strony pozwanej prawidłowo do podstawy naliczenia dotacji przyjęte zostały wydatki bieżące według faktycznego wykonania budżetu na dzień 31.12.2012r, jako poniesione w przedszkolach publicznych. Wynika to bowiem z treści przepisu art. 90 ust. 2b uoso. Pozwany powołał się w tym zakresie na orzecznictwo właściwych organów administracji. Pozwany podniósł, iż w podstawie obliczenia dotacji dla niepublicznych przedszkoli nie należy uwzględniać jakichkolwiek wydatków gromadzonych na wyodrębnionych rachunkach, o których mowa w art. 223 ustawy o finansach publicznych, bowiem nie stanowią one formalnie środków budżetowych. Do takich należy zaliczyć koszty wyżywienia dzieci ponoszone przez rodziców. W 2012r u pozwanego obowiązywała uchwała Rady Miasta nr (...) z dnia 20.09.2010 zmieniona uchwałą nr (...)z dnia 28.03.2011 r tworzącą wydzielone rachunki dochodów w przedszkolach i szkołach miejskich do rozliczania wydatków na wyżywienie dzieci. W przypadku wydzielenia takiego rachunku dochody przedszkoli z tytułu m.in. wpłat rodziców za wyżywienie dzieci przekazywane są na ten wydzielony rachunek, Wydatki z tego rachunku dokonywane są do wysokości kwot zgromadzonych dochodów w ramach planu finansowego dochodów i wydatków nimi finansowanych. Plan wyodrębnionego rachunku nie jest składnikiem budżetu gminy. Pozwany powołał się w tym zakresie na orzecznictwo RIO. Zatem pozwany nie uwzględnił w podstawie naliczania dotacji dla pozwanej opłat za wyżywienie w przedszkolach publicznych jako nie stanowiących dochodu budżetu. Ponadto pozwany powołał się na stanowisko Ministerstwa Edukacji Narodowej, z którego wynikało, iż do ustalenia dotacji dla niepublicznych przedszkoli powinny być ujęte w budżecie gminy właściwej dla dotowania wydatki bieżące poniesione w przedszkolach publicznych tj. we wszystkich placówkach przedszkolnych, przedszkolach, oddziałach przedszkolnych i innych formach wychowania przedszkolnego w przeliczeniu na jednego wychowanka tych placówek. Zdaniem pozwanego oddział przedszkolny jest podstawową jednostką organizacyjną przedszkola i nie wchodzi w skład szkoły podstawowej, bowiem jest w istocie przedszkolem funkcjonującym poza strukturą szkoły. Porwany wskazał także, iż powódka niezasadnie przyjęła do obliczenia roszczenia odszkodowawczego kwotę planu

wydatków określonych w budżecie przedszkoli miejskich przy uwzględnieniu wydatków majątkowych poniesionych w Przedszkolu (...) w kwocie 12.155 zł, w Przedszkolu (...) w kwocie 5.000 zł, w Przedszkolu (...) w kwocie 5.600 zł.

Pismem z dnia 24.03.2014 r (k. 142 - 150) powódka ograniczyła swoje powództwo wnosząc o zasądzenie na jej rzecz kwoty 75.960,72 zł. Przyznała, iż wskazane w odpowiedzi na pozew kwoty dotyczące wydatków majątkowych nie powinny zostać uwzględnione w wyliczeniu kwoty dochodzonej pozwem. Stąd też powódka dokonała korekty wyliczonej kwoty dotacji pomijając wskazane wydatki majątkowe. Poza tym powódka podtrzymała swoje stanowisko w sprawie.

Sąd ustalił, co następuje:

M. G. od 1 lutego 2007r prowadzi (...) Przedszkole (...) w M.. (zaświadczenie o wpisie do ewidencji k. 17 – 20) Z tego tytułu otrzymywała dotacje przewidziane w treści art. 90 ust. 2b uoso. (okoliczność bezsporna)

W trakcie roku 2012 powódka kilkakrotnie była informowana o zmianie wysokości przyznawanej dotacji. Pismem z dnia 12 stycznia 2012 r powódka została poinformowana przez Miasto M., iż wysokość miesięcznej dotacji na rok 2012 została ustalona na kwotę 561,12 zł. Kolejnym pismem z dnia 8 października 2012 r powódka została poinformowana przez Miasto M., iż wysokość miesięcznej dotacji została pomniejszona do kwoty 560,35 zł. Pismem z dnia 4 stycznia 2013 r powódka została poinformowana przez Miasto M., iż ostateczna wysokość miesięcznej dotacji za rok 2012 została ustalona na kwotę 551,06 zł. W związku ze zmniejszeniem miesięcznej kwoty dotacji powstała za rok 2012 nadpłata dotacji w wysokości 10.330,48 zł powinna zwrócić do dnia 28.02.2013 r. (pisma Burmistrza Miasta M. k. 21 – 23).

Wysokość dotacji została ustalona po przeliczeniu na dzień 31.12.2012 r wydatków bieżących faktycznie poniesionych od początku do końca roku kalendarzowego w miejskich jednostkach oświatowych realizujących podstawę programową wychowania przedszkolnego na jednego ucznia. Miejskie jednostki budżetowe zgodnie z przedłożonymi sprawozdaniami z wykonania planu wydatków budżetowych poniosły wydatki bieżące w łącznej kwocie 9.575.889,93 zł. Do wyliczenia wydatków bieżących poniesionych w 2012 r w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia przyjęto poniesione wydatki bieżące w przedszkolach miejskich oraz oddziałach przedszkolnych przy uwzględnieniu liczby uczniów. (pismo k. 24 – 27, zestawienia dotyczące rozliczenia dotacji k. 52 - 91).

W roku 2012 liczba dzieci uczęszczających do (...) Przedszkola (...) prowadzonego przez powódkę wyniosła 1112 uczniów. (rozliczenie dotacji k. 52 – 53).

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z treścią art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty niepubliczne przedszkola otrzymują dotacje z budżetu gminy. Przy czym zgodnie z ust. 2b ww. przepisu dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w wysokości nie niższej niż 75 % ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia, z tym że na ucznia niepełnosprawnego w wysokości nie niższej niż kwota przewidziana na niepełnosprawnego ucznia przedszkola i oddziału przedszkolnego w części oświatowej subwencji ogólnej otrzymywanej przez jednostkę samorządu terytorialnego - pod warunkiem, że osoba prowadząca niepubliczne przedszkole poda organowi właściwemu do udzielania dotacji planowaną liczbę uczniów nie później niż do dnia 30 września roku poprzedzającego rok udzielania dotacji. W przypadku braku na terenie gminy przedszkola publicznego, podstawą do ustalenia wysokości dotacji są wydatki bieżące ponoszone przez najbliższą gminę na prowadzenie przedszkola publicznego.

O dopuszczalności dochodzenia tego rodzaju roszczenia na drodze postępowania cywilnego wypowiedział się Sąd Najwyższy - Izba Cywilna w wyroku z dnia 3 stycznia 2007 r. (IV CSK 312/2006, LexPolonica nr 1091201), w którym wskazał, iż z art. 90 uoso wynika norma, kreująca pomiędzy Skarbem Państwa lub jednostką samorządu terytorialnego, właściwymi do wypłaty dotacji, a osobami prowadzącymi szkoły lub placówki niepubliczne, uprawnionymi do żądania ich otrzymania, stosunek prawny odpowiadający cechom zobowiązania w rozumieniu

art. 353 § 1 k.c. Skoro zaś w przepisach ustawy nie przewidziano szczególnego trybu dochodzenia tego rodzaju roszczeń na drodze postępowania administracyjnego, uprawniony może poszukiwać ochrony prawnej tylko przed sądem powszechnym w postępowaniu cywilnym. Również w wyroku z dnia 4 września 2008 r Sąd Najwyższy (IV CSK 204/2008, LexPolonica nr 2038609) stwierdził, iż roszczenie o dotację należną szkole (także placówce) niepublicznej zgodnie z przepisami art. 90 ustawy o systemie oświaty może być dochodzone przed sądem powszechnym. Także w swoim wyroku z dnia 20 czerwca 2013 r. (IV CSK 696/12) Sąd Najwyższy wskazał, iż dopuszczalna jest droga sądowa dla dochodzenia roszczeń podmiotów niepublicznych o zapłatę z tytułu wadliwego obliczenia i w konsekwencji nieuzasadnionego obniżenia dopłaty należnej na podstawie art. 90 ust. 2b uoso. Tym samym strona powodowa w niniejszej sprawie może dochodzić dopłaty dotacji określonej w ww. przepisach. Roszczenie to nie ma charakteru odszkodowawczego mimo nazwania go tak przez stronę powodową. Wynika ono bezpośrednio z treści ww. przepisów. Tym samym argumenty podnoszone przez pozwanego w zakresie bezpodstawności roszczenia powódki jako odszkodowawczego uznać należy za nieuzasadnione.

Powódka prowadzi niepubliczne przedszkole na terenie miasta M.. Z tego tytułu przysługuje jej dotacja określona w ww. przepisach. Zdaniem powódki wypłacona jej dotacja za rok 2012 była niewłaściwie wyliczona i zaniżona.

Powódka kwestionując prawidłowość wyliczenia wysokości dotacji dokonanego przez pozwanego, wskazywała na niewłaściwe przyjęcie do wydatków bieżących stanowiących podstawę do wyliczenia kwoty dotacji wydatków ponoszonych na przedszkola publiczne i oddziały przedszkolne w szkołach podstawowych, a nie tylko na przedszkola publiczne prowadzone przez pozwanego, wydatków określonych według wykonania, a nie ustalonych w budżecie danej gminy, wydatków w niepełnej wysokości pomniejszonej o koszty wyżywienia dzieci. Zdaniem powódki przyjęcie takiej metody wyliczenia dotacji jest niezgodne z treścią art. 90 ust. 2b uoso.

Stanowisko powódki w znacznej części uznać należy za uzasadnione. W szczególności za zasadne uznać należy twierdzenie powódki, iż nieprawidłowo pozwany przy obliczaniu wydatków bieżących na jednego ucznia uwzględnił wydatki ponoszone nie tylko w przedszkolach publicznych, ale także w oddziałach przedszkolnych w szkołach podstawowych. Przyjęcie takiego sposobu wyliczenia dotacji jest sprzeczne z literalną wykładnią przepisu art. 90 ust. 2b uoso. W treści tego przepisu ustawodawca wprost wskazał, iż dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w określonej wysokości ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Mimo, iż ustawa o systemie oświaty przewiduje różne formy wychowania przedszkolnego, ustawodawca w ww. przepisie wskazał na jedną konkretną formę organizacyjną jaką jest przedszkole publiczne. W dalszej treści tego przepisu w przypadku dotacji należnych na ucznia niepełnosprawnego ustawodawca wskazuje wprost na przedszkole i oddział przedszkolny. Zatem intencją ustawodawcy było rozróżnienie tych form działalności przedszkolnej. Niezasadnym zatem jest przyjmowanie odmiennej interpretacji tego przepisu niż wynikająca wprost z jego literalnego brzmienia. W tym miejscu wskazać także należy, iż z treści art. 14. ust 1 uoso wynika wprost, że wychowanie przedszkolne jest realizowane w przedszkolach lub w szkołach w oddziałach przedszkolnych. Tym samym ustawodawca rozróżnia przedszkole i szkołę, w której prowadzony jest oddział przedszkolny. Powyższe również przemawia za uznaniem, iż oddział przedszkolny nie może być uważany za tożsamy z przedszkolem. Bez znaczenia w tym zakresie jest opinia Ministerstwa Edukacji Narodowej, gdyż nie ma ona mocy wiążącej w sprawie, w której został wydana. Tym samym powoływanie się na taką opinię przez pozwanego świadczyć może jedynie o tym, iż po stronie pozwanej powstały wątpliwości co do sposobu wyliczania dotacji i dołożyła ona starań, aby te wątpliwości wyjaśnić. Jednak opinia taka nie może stanowić wyłącznego uzasadnienia dla sposobu wyliczania dotacji sprzecznego z literalnym brzmieniem przepisu.

Mając na uwadze powyższe Sąd w całości podzielił we wskazanym zakresie argumentację strony powodowej. Tym samym uznać należy, iż strona pozwana postąpiła nieprawidłowo uwzględniając przy wyliczaniu dotacji za 2012 r wydatki bieżące poniesione nie tylko w przedszkolach publicznych, ale także w oddziałach przedszkolnych.

Zgodnie z art. 90 ust. 2b uoso dotacje dla niepublicznych przedszkoli przysługują na każdego ucznia w określonej wysokości ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. Przez wydatki bieżące rozumieć należy wydatki jednostek budżetowych związane z

działalnością przedszkolną, przy czym do wydatków bieżących nie można zaliczyć wydatków należących do kategorii majątkowych. Przepis art. 90 w ust. 2b ustawy oświatowej odnosi wysokość dotacji dla przedszkoli niepublicznych do „ustalonych”, a więc planowanych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia. (uzasadnienie wyroku Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 20 czerwca 2013 r., IV CSK 696/2012, LexPolonica nr 7468449) Podobne stanowisko przedstawił w swoim wyroku z dnia 26 marca 2013 r. (II GSK 2404/2011, LexPolonica nr 7303239) Naczelny Sąd Administracyjny. Wskazał on, iż kwota wydatków stanowiąca podstawę obliczenia dotacji o jakiej mowa w art. 90 ust. 2b uoso, to ogólna kwota wydatków zaplanowanych w budżecie jako tych, które są ponoszone na utrzymanie jednego ucznia w przedszkolu publicznym. Literalna treść przepisu art. 90 ust. 2 b oraz powyższa argumentacja przedstawiona w orzecznictwie jednoznacznie wskazują na to, iż podstawą do wyliczenia dotacji należnej dla przedszkola niepublicznego powinny być ustalone w budżecie czyli zaplanowane wydatki bieżące, a nie faktycznie poniesione wydatki bieżące w danym roku kalendarzowym. Sąd również w tym zakresie w pełni podziela argumentację strony powodowej. Pozwane Miasto M. sprzecznie z brzmieniem przepisu wyliczyło dotację za 2012 r przyjmując do wyliczenia dotacji wydatki bieżące faktycznie poniesione przez przedszkola publiczne w danym roku kalendarzowym.

W zakresie zaliczenia do ustalonych wydatków bieżących kosztów wyżywienia ponoszonych w formie opłat przez rodziców Sąd uznał za uzasadnioną argumentację przedstawioną przez stronę pozwaną. Dotacje dla niepublicznych przedszkoli zgodnie z wyżej cytowanym przepisem przysługują na każdego ucznia w określonej wysokości ustalonych w budżecie danej gminy wydatków bieżących ponoszonych w przedszkolach publicznych w przeliczeniu na jednego ucznia.

Zgodnie z treścią art. 211 ustawy o finansach publicznych budżet jednostki samorządu terytorialnego jest rocznym planem dochodów i wydatków oraz przychodów i rozchodów tej jednostki, przy czym podstawą gospodarki finansowej jednostki samorządu terytorialnego w danym roku budżetowym jest uchwała budżetowa, która składa się z budżetu jednostki samorządu terytorialnego i załączników. Jednocześnie z treści art. 214 ustawy o finansach publicznych wynika, iż w załącznikach do uchwały budżetowej zamieszcza się m.in. plan dochodów rachunku dochodów jednostek, o których mowa w art. 223 ust. 1 oraz wydatków nimi finansowanych. Zgodnie z treścią art. 223 ust. 1 ustawy o finansach publicznych samorządowe jednostki budżetowe prowadzące działalność określoną w ustawie z dnia 7 września 1991 r. o systemie oświaty gromadzą na wydzielonym rachunku dochody określone w uchwale przez organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, pochodzące w szczególności: ze spadków, zapisów i darowizn w postaci pieniężnej na rzecz jednostki budżetowej, z odszkodowań i wpłat za utracone lub uszkodzone mienie będące w zarządzie albo użytkowaniu jednostki budżetowej. Przy czym dochody te wymienione są jedynie przykładowo. Gmina może zatem w uchwale wskazać także inne źródła dochodu. W przedmiotowej sprawie w 2012r u pozwanego obowiązywała uchwała Rady Miasta nr (...)z dnia 20.09.2010 zmieniona uchwałą nr (...)z dnia 28.03.2011 r tworzącą wydzielone rachunki dochodów w przedszkolach i szkołach miejskich do rozliczania wydatków na wyżywienie dzieci. W przypadku wydzielenia takiego rachunku dochody przedszkoli z tytułu m.in. wpłat rodziców za wyżywienie dzieci przekazywane są na ten wydzielony rachunek. Wydatki z tego rachunku dokonywane są do wysokości kwot zgromadzonych dochodów w ramach planu finansowego dochodów i wydatków nimi finansowanych i nie stanowią dochodów budżetu gminy. Zgodnie z treścią wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 26 marca 2013 r. (II GSK 2404/2011, LexPolonica nr 7303239) kwota wydatków stanowiąca podstawę obliczenia dotacji o jakiej mowa w art. 90 ust. 2b ustawy o systemie oświaty, to ogólna kwota wydatków zaplanowanych w budżecie jako tych, które są ponoszone na utrzymanie jednego ucznia w przedszkolu publicznym. Kwota ta nie podlega pomniejszeniu o sumy stanowiące równowartość dochodów przeznaczonych na pokrycie danego wydatku. Z uzasadnienia tego wyroku wynika, iż analiza art. 235 ust. 2 i 3, art. 236 ust. 2 i 4 ustawy o finansach publicznych nie pozwala na pomniejszenie wydatków bieżących o środki pochodzące z opłat rodziców, jeżeli te ostatnie wpływały na rachunek budżetu Miasta. Prawna możliwość pomniejszenia naliczanej podstawy o kwoty uiszczanego czesnego istnieje natomiast przy uwzględnieniu postanowień art. 223 ustawy o finansach publicznych, gdyż środki te gromadzone zostają na wydzielonym rachunku. Również w wyroku Sądu Najwyższego - Izba Cywilna z dnia 20 czerwca 2013 r. (IV CSK 696/2012, LexPolonica nr 7468449) wskazano, iż wykładnia sformułowania „ustalone w budżecie danej gminy wydatki bieżące ponoszone w przedszkolach publicznych” (art. 90 ust. 2b ustawy

oświatowej) wskazuje, że chodzi o te wydatki bieżące przedszkoli publicznych, które ponosi gmina i które przewidziane są na ten cel w jej budżecie, a nie wydatki bieżące przedszkoli publicznych w ogólności. Przedszkola publiczne prowadzone są w formie jednostek budżetowych, których wydatki i dochody objęte są planem budżetowym w całości czyli finansowane są metodą brutto. Całość ich dochodów jest odprowadzana do budżetu jednostki samorządu terytorialnego, a całości ich wydatków jest finansowana z tego budżetu. Artykuł 223 ustawy o finansach publicznych, stanowi wyjątek od zasady finansowania brutto, polegającej na objęciu wszystkich dochodów i wydatków jednostki budżetowej budżetem jednostki samorządu terytorialnego. Instytucja wydzielonego rachunku dochodów, umożliwia elastyczniejszą względem rygorów budżetowych politykę i gospodarkę finansową jednostki budżetowej, zbliżoną do reguł prowadzenia działalności gospodarczej. Powyższa argumentacja przemawia za uznaniem za uzasadnione twierdzeń strony pozwanej, iż w przedmiotowej sprawie brak jest podstaw do uwzględnienia w podstawie do wyliczenia dotacji wydatków zgromadzonych na wyodrębnionych rachunkach, o których mowa w art. 223 ustawy o finansach publicznych, bowiem nie stanowią one formalnie środków budżetowych i nie są ujęte w budżecie. Niewątpliwie do jednostki samorządu terytorialnego należy czy zdecyduje się na wyodrębnienie takiego rachunku czy też będzie stosowała metodę finansowania brutto. W ten sposób może dojść do różnego sposobu ustalania podstawy dotacji nawet w sąsiednich gminach. Jednak ustawodawca zezwolił na takie rozróżnienie i w tym zakresie dał wolną rękę jednostkom samorządu terytorialnego.

Mając na uwadze powyższe Sąd przyjął następującą metodę wyliczenia dotacji dla niepublicznego przedszkola prowadzonego przez stronę powodową. Przy ustaleniu wydatków bieżących stanowiących podstawę do wyliczenia dotacji Sąd miał na uwadze jedynie przedszkola publiczne działające na terenie M.. Przedszkoli tych jest sześć. Uwzględnione zostały kwoty planowanych wydatków bieżących dla tych przedszkoli. Dla Przedszkola nr (...) była to kwota 1.329.756 zł, dla Przedszkola nr (...) była to kwota 1.485.059 zł, dla Przedszkola nr (...) była to kwota 1.454.807 zł, dla Przedszkola nr (...) była to kwota 1.910.812 zł, dla Przedszkola nr (...) była to kwota 1.381.919 zł, dla Przedszkola nr (...) była to kwota 1.531.542 zł. Sąd nie uwzględnił kwot przeznaczonych na wydatki majątkowe, a błędnie wskazanych w pozwie. Zarzuty podnoszone w tym zakresie w odpowiedzi na pozew uznać należy za uzasadnione, co przyznała także strona powodowa w jednym ze swoich pism. Sąd nie uwzględnił także planowanych wydatków na wyżywienie, z przyczyn wskazanych wyżej. W tym miejscu wskazać należy, iż strona powodowa w pozwie do uwzględnienia wskazała te wydatki w wysokości nie planowanej, ale rzeczywiście poniesionej. Powyższe kwoty zostały wykazane w dokumentacji dotyczącej rozliczenia dotacji w 2012 r przedstawionej przez stronę powodową, a sporządzonej przez stronę pozwaną. (k. 52 – 86) Po zsumowaniu wyżej wskazanych kwot powstała kwota 9.093.895 zł. Tyle wyniosła łączna suma wydatków bieżących ustalonych w budżecie, a poniesionych przez wszystkie przedszkola publiczne w miesiącu M. w 2012 r. Zgodnie z informacją zawartą w piśmie Urzędu Miasta z dnia 25.02.2013 r (k. 24 – 27) w roku 2012 średnia miesięczna liczba uczniów przedszkoli publicznych wyniosła łącznie 893 dzieci. W wyniku podzielenia ustalonej wyżej kwoty wydatków bieżących tj. 9.093.895 zł przez liczbę 893 uczniów w tych przedszkolach koszt ponoszony na jednego ucznia rocznie wyniósł 10.183,533 zł czyli miesięcznie 848,627 zł. Dotacja w wysokości 75% od kwoty 848,627 zł wyniosła kwotę 636,47 zł. Tym samym kwota należnej dotacji na jednego ucznia przedszkola niepublicznego w M. w roku 2012 wyniosła 636,47 zł. Faktyczna liczba uczniów uczęszczających do przedszkola prowadzonego przez powódkę w roku 2012 wyniosła 1112 uczniów. Liczba ta potwierdzona została w rocznym rozliczeniu wykorzystania dotacji i jest niesporna pomiędzy stronami. Tym samym dotacja roczna dla powódki powinna wynieść kwotę 707.755,54 zł. (636,47 zł x 1112 uczniów) Powódce strona pozwana z tytułu dotacji za rok 2012 wypłaciła kwotę 623.109,20 zł. Wynika to z rocznego rozliczenia dotacji. Tym samym różnica pomiędzy należną kwotą 707.755,54 zł a wypłaconą kwotą 623.109,20 zł wyniosła 84.646,34 zł. Ponieważ powódka w swoim powództwie dochodziła jedynie 50% należnej dotacji Sąd uwzględnił żądanie powódki jedynie w kwocie 42.323,17 zł. (84.646,34 zł x 50%) W pozostałej części powództwo jako niezasadne zostało oddalone.

Jak wynika z art. 90 ust. 3c uoso dotacje na przedszkola niepubliczne przekazywane są w 12 częściach w terminie do ostatniego dnia każdego miesiąca na rachunek bankowy szkoły lub placówki. Zgodzić należy się z twierdzeniem strony powodowej, iż dotacja należna przedszkolom niepublicznym ma zatem charakter świadczenia jednorazowego, ale płaconego w dwunastu częściach. Powódka domagała się odsetek liczonych od całości kwoty objętej pozwem od

dnia 1 stycznia 2013 r tj. od pierwszego dnia miesiąca następującego po zakończeniu roku 2012. W świetle powyższego żądanie powódki w zakresie zasądzenia należnych odsetek uznać należy za uzasadnione.

Ponieważ powódka ograniczyła swoje powództwo o kwotę 890,28 zł Sąd w tym zakresie umorzył postępowanie w sprawie.

Mając na uwadze powyższe Sąd orzekł jak w wyroku.

Ponieważ powództwo uwzględnione zostało jedynie w części (0,55%), Sąd uznał za uzasadnione na podstawie art. 100 k.p.c. stosunkowe rozdzielenie kosztów sądowych. Tym samym Sąd zasądził od pozwanego na rzecz powoda zwrot części (0,55%) uiszczonej opłaty od pozwu, znosząc jednocześnie pomiędzy stronami koszty zastępstwa procesowego.